

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

סיום הרמב"ם היומי

ביום שלישי, כ"ג באדר ב', מסתיים מחזור הלימוד העשרים ותשעה של הרמב"ם היומי, ונפתח מחזור הלימוד השלושים. את לימוד הרמב"ם היומי תיקן הרבי מליובאוויטש, ומעלתו המיוחדת היא, שהמוני בית ישראל לומדים יחדיו את כל הלכות התורה. חגיגות הסיום ייפתחו בע"ה ביום הסיום, ליד ציון הרמב"ם בטבריה, בשעה 7 בערב. סעודת המצווה תהיה במלון לאונרדו פלאזה (שרתון לשעבר) בעיר. מטה הרמב"ם היומי, שעליד צעירי חב"ד, הפיק לוח לימוד למחזור החדש. טל' 072-2770100.

יריד חוויות הפסח

החלה ההרשמה ליריד 'חוויות הפסח' של צעירי חב"ד, שאליו ינהרו תלמידי גניילדים ובתי ספר יסודיים, ובו ייהנו משלל חוויות הקשורות בחג: התנסות אישית בלישת הבצק ובאפיית מצה, סיור במאפיית המצות שבכפר חב"ד, מופעים אינטראקטיביים ועוד. הרשמה בטל' 072-2770153.

יום הולדת חסידי

הגב' לילך מקאניק הפיקה את הכתר - הפעלה מוזיקלית ליום הולדת חסידי. התקליט מיועד לילדים קטנים ולגננות, ובו שירים ליום הולדת. טל' 054-3295771.

מעשיות ביידיש

מיכאל שניצלר הפיק את די נשמה פלאם [=להבת הנשמה] - תקליטור לצפייה ובו קליפים של מעשיות חסידיות המושרים ביידיש. טל' 1-700-704120.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
6:54	7:31	7:16	6:50
7:54	8:32	8:09	7:46

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 973-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

העולם המודרני מסייע לאמונה

כיום אנו יודעים שההיגיון איננו תכלית הכול, ושיש דברים שהם מעל לשכל ומעל להיגיון. לא צריך עוד להצטדק ולעוות את התורה

פרה אדומה, לגמרי מעל ההיגיון (צילום: GeographBot, Wikimedia Commons)

בוודאות את קיומה! המדע עוסק כיום בהגדרת נוסחאות על דברים כמעט מופשטים לגמרי. מזה קצרה הדרך להכרה בקיומם של עולמות רוחניים.

לפנים היה קשה להבין שכל מצווה יש לה השפעה ממשית על העולם. אין זו השפעה שניתנת למדידה במדחום ובברומטר, אך היא בהחלט משפיעה על העולם. כשיהודי מקיים מצווה - נוצר כאן דבר ממשי, אי-כי במישור הרוחני. אילו ניתנה לעין רשות לראות מה קורה על-ידי כל מצווה 'קטנה' שלנו - הייתה ניטלת מאיתנו הבחירה החופשית, כי היינו משתוקקים כל היום לעשות עוד ועוד מצוות...

פרה אדומה

יש בין המצוות כאלה שהן למעלה מכל שכל והיגיון, כמו מצוות 'פרה אדומה', שעליה נקרא השבת, אבל דווקא האדם המודרני יכול להבין זאת ביתר קלות. כיום אנו יודעים שההיגיון איננו תכלית הכול, ושיש דברים שהם מעל לשכל ומעל להיגיון. הקב"ה הוא ודאי מעל להיגיון, ומה הפלא שיש בין מצוותיו כאלה שהן למעלה משכל ודעת.

ברור שהבסיס לכול הוא האמונה, אלא שהשכל כבר אינו אליל, כפי שהיה בעבר. כיום אנו יודעים היטב את מגבלות התפיסה האנושית. לא צריך עוד להצטדק ולעוות דברים. קל אפוא להיות יהודי מאמין בעולם המודרני.

עבר רווחה הנחה שהעולם המודרני מקשה להיות אדם מאמין ולקיים את התורה והמצוות. האמת הפוכה לגמרי. דווקא התפתחות המדע והטכנולוגיה מסייעת לנו לקבל דברים שבעבר היה קשה להבינם.

למשל, יש קבוצת מצוות שנקראות 'חוקים' - מצוות שההיגיון האנושי אינו יכול להבינן. בעבר השכל נתפס כיודע-כול, ומה שלא היה ניתן לתפיסה הגיונית - לא

היה קיים. כיום דווקא התפתחות המדע גילתה כמה עלובות ידיעותינו על היקום. איש-מדע בימינו כבר אינו מעז לטעון שסודות הבריאה מצויים בידו. הוא יאמר בצניעות שבעצם אנחנו יודעים מעט מאוד, וגם זה על בסיס הנחות משוערות. מה הפלא אפוא שאיננו מבינים את מצוותיו של הבורא.

למה דווקא במקווה

בעבר, כששאלו למה צריך לטבול דווקא במקווה ולמה צריך לנטול ידיים דווקא בשפיכת מים מתוך כלי, ובדיוק בדרך שההלכה קובעת - קשה היה לענות. כי באמת, רחצה באמבט וסתם מי ברז אינם מנקים ד"הצורך?

כיום אנחנו יודעים שניקיון הוא מושג יחסי מאוד. ידיים שנרחצו היטב במים וסבון עדיין הן מזוהמות לרמת הניקיון שנדרשת ממנתח. ואף הניקיון שנחשב מספק לצורכי ניתוח, הוא עדיין נמוך מרמת הניקיון של תהליכי מעבדה מסויימים. קל להמשיך קרומחשבה זה ולהבין שיש גם מושג של זוהמה רוחנית, שנקראת 'טומאה', שנטהרת דווקא על-ידי מקווה ודווקא על-ידי נטילת-ידיים כראוי.

האדם בן-ימינו יודע שהמצואות מורכבת הרבה מעבר ליכולת ההשגה של החושים. בעבר היו שואלים: אם יש אלוקים - למה אין רואים אותם? באוזנינו זו שאלה פרימיטיבית. אנו מכירים כיום גם בקיומה של מציאות שאי-אפשר להוכיח

עצה אחת, יראה אחת

ברור שהכול שווים - הכול מניחים אותן תפילין ולובשים אותה ציצית. החידוש כאן הוא שגם בכוונה הפנימית דרושה "עצה אחת", מחשבה אחת.

נותנים כוח

אך גם בזה לא די. דרושה גם "יראה אחת". יש דרגות רבות ביראת שמים. יש יראה תחתונה, יראת-חטא - שהאדם ירא לחטוא מתוך חשש למרוד בקב"ה. יש יראת הרוממות - שהוא מתבייש מגדולתו של ה'. משה אמר לבני ישראל שעליהם להתעלות לדרגת "יראה אחת", היא היראה הנובעת מנקודת ה'אחת' שבנשמה, עצם הנשמה.

יכול אדם לחשוב שאין בכוחו להגיע לדרגה עליונה כזאת. עליו לדעת שהציווי הזה נאמר עליידי משה רבנו, נשיא הדור, והציווי יש בו נתינת כוח למלא את הקריאה. כשהיה יעורר את עצם נשמתו, את דרגת ה'יחידה' שבנפשו, יוכל להגיע לעבודה של "עצה אחת" ו"יראה אחת", שזו עבודה שבה כל ישראל שווים.

(תורת מנחם כרך כח, עמ' 81)

מיוחדת לפניו... עשיתם כן - וירא אליכם כבוד ה'".

הספר 'תורת כוהנים' הוא ספר הלכות, ובהלכות גופא הוא נחשב חמור שבספרים, כלומר, הוא עוסק בענייני הלכה טהורים. אולם כאן הוא מפרש את הדברים פירוש פנימי - שמשה ציווה את בני ישראל להוציא מקרבם את יצר הרע, ושיתאחדו התאחדות נפשית פנימית.

אחדות בכוונה

גם ה'אור החיים' מפרש זאת במשמעות פנימית. לדבריו, אמר להם משה: "שתהיו תמיד מעריכים בדעתכם כי אתם עומדים לפני ה' (ואז) וירא עליכם כבוד ה'". כלומר, משה הורה לבני ישראל דברים הנוגעים לעבודת ה' פנימית - לראות תמיד לנגד עיניהם שהם עומדים לפני הקב"ה.

מפירוש 'תורת כוהנים' אנו למדים שצריך להיות "בעצה אחת". כלומר, לא די להתאחד במעשים, בביצוע המצוות בפועל, אלא דרושה אחדות גם בכוונת המצוות. במעשה

לאחר שבעת ימי המילואים, שבהם נחנכה עבודת המשכן, התורה מספרת בתחילת פרשתנו על השראת השכינה שאירעה "ביום השמיני". ביום הזה ירד הקב"ה לשכון במשכן.

לאחר מכן נאמר: "ויאמר משה זה הדבר אשר ציווה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה'". אך מהו בדיוק הדבר "אשר ציווה ה'?" - התורה אינה מציינת כלל. מיד אחר-כך מסופר שמשה אמר אל אהרון "קרב אל המזבח". הציווי נאמר לאהרון בלבד, ונכתב כאמירה בפני עצמה - "ויאמר משה אל אהרון". אם-כן, למה התכוון משה כשאמר לכל העם "זה הדבר אשר ציווה ה' תעשו" - מה עליהם לעשות?

תשובה פנימית

על השאלה הזאת אין תשובה בחלק הנגלה של התורה. התשובה המובאת בספרים שייכת לרובד הפנימי. ב'תורת כוהנים' נאמר שכך אמר משה: "אמר להם משה לישראל, אותו יצר הרע העבירו מליבכם ותהיו כולם ביראה אחת ובעצה אחת לשרת לפני המקום. כשם שהוא יחידי בעולם - כך תהא עבודתכם

אמרת השבוע

לא עליידי שליח

אחד מחסידיו של רבי ישראל מרוז'ין נתפס לשתיה מרובה, ובני-משפחתו לא הצליחו לשכנעו להיגמל ממנה. סיפרו זאת לאדמו"ר מרוז'ין, והוא שיגר מיד שליח אל עירו של אותו חסיד והורה לו לבוא אליו.

כשבא החסיד לרוז'ין דיבר עמו הצדיק על חומרת מעשיו, והחסיד קיבל עליו לחדול לחלוטין מהשתיה ונתן לצדיק תקיעת כף על כך. אך קודם שיצא שאל מדוע היה צורך לזמן אותו שישמע את הדברים ישירות מפי הרבי, וכי לא היה מצויית להם אילו היו נמסרים לו עליידי שליח?

השיב רבי ישראל: "כאשר ביקש הקב"ה לצוות את אהרון ובניו 'ויו ושכר אל תשת' - לא מסר את הציווי עליידי משה רבנו, אלא אמר זאת בעצמו אל אהרון. מכאן למדנו שבעניינים האלה טוב לדבר בצנעה, מפה לאוזן, ולא עליידי שליח..."

פתגם חסידי

"יצר הרע נותן תגמול במזומן, ולעומתו יצר הטוב נותן את התגמול בהקפה. לכן הבריות נמשכות אחר יצר הרע, הנותן תמורה במזומן" (רבי מרדכי מצ'רנוביל)

מן המעיין | מאת הרב אליעזר ברוד

הפתגם הזה, עד שהצלחנו ליישמו בכל תחומי חיינו. רק אז נכנסנו אל הרבי ליחידות, לשאול דרך בעבודת ה'.

(היום יום)

טמטום הלב

"אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השורץ ולא תיטמאו בהם ונטמא(א)תם בם" (ויקרא יא, מג). תנא דבי רבי ישמעאל: עברה מטמטמת ליבו של אדם, שנאמר "ונטמאתם בם"; אל תקרי 'ונטמאתם' אלא 'ונטמאתם'.

(יומא לט, ב)

השפעה בנפש

המאכלים האסורים מטמטמים את הלב ואת המוח. טמטום זה מוצא את ביטויו בחיי היום-יום. ענייני תורה ומצוות נעשים זרים, עד שדברים שהיו מופרכים בעיניו קודם לכן נעשים פתאום לדברים שבאים בחשבון אצלו.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

הרגליים מוליכות

"את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה" (ויקרא יא, ד). סימן שמכשיר את האדם לטומאה הוא לא רק הפה אלא גם הרגליים. רגלי האדם מוליכות אותו למעשיו הרעים ולחברה רעה. זהו שאמר דוד (תהילים א, א): "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים".

(קרבן העני)

מן המעיין

היתר הוא החידוש

"זאת החיה אשר תאכלו" (ויקרא יא, א). בעצם היה ראוי שלא לאכול שום בעל-חיים, כמו שאמרו חז"ל: "עם-הארץ אסור לאכול בשר". לכן היה צורך להתחיל ב"זאת החיה אשר תאכלו", כי עצם היתר האכילה הוא חידוש.

(חתם סופר)

סימני הטהרה הראשונים

"מפרסת פרסה... מעלת גרה" (ויקרא יא, ג). אלה סימני הטהרה הראשונים: "מפרסת פרסה", שהאדם יפרוס מלחמו לעני, ו"מעלה גרה", מתן צדקה, מלשון "עשרים גרה השקל".

(מאוצרנו הישן)

מניעת אכזריות

הסימן הגדול בעופות הוא הדריסה, שכל עוף הדורס לעולם טמא, מפני שדמו מחומם לאכזריותו ונותן אכזריותו בלב האוכלו. ואין בבהמות הטהורות, שהן מעלות גירה ומפריסות פרסה, דורס. לפיכך רק הן מותרות באכילה.

(רמב"ן)

הפתגם הראשון

החסיד רבי מרדכי מהורודוק סיפר: הפתגם הראשון ששמענו מאדמו"ר הזקן כשבאנו לליאונזה היה: "האסור הלוא הוא אסור, והמותר מיותר". כשלוש-ארבע שנים עבדנו על בסיס

ויכוח ותוצאותיו

ידידות קרובה התקיימה בין רבי יהודה ליוואי, הנודע בכינוי המהר"ל מפראג, ובין המלך רודולף השני, קיסר האימפריה הרומית, מלך בוהמיה והונגריה. המלך היה בעל דעות חופשיות, ולא ראה את עצמו כפוף למרות אנשי הכנסייה.

לעומת זה העריך המלך את אישיותו של המהר"ל. לאחר שנפגש עמו והתרשם עמוקות, הודיעו כי שערך הארמון יהיו פתוחים לפניו בכל עת. לעיתים קרובות ישבו השניים ושווחחו על אמונות ודעות ועל דברים העומדים ברומו של עולם.

ידידות זו הייתה לזרא בעיני אנשי הכנסייה. הם תלו את התרחקותו של המלך מהכנסייה בהשפעתו של המהר"ל עליו. עליך החליטו לשגר שליח מיוחד לרומא, אל האפיפיור, לבקש את עזרתו.

מודאג מהדיווח זימן האפיפיור שלושה מהחשמונים המלומדים ביותר. הוא ביקש מהם לצאת לפראג, לנסות להשפיע על המלך להרחיק מעליו את הרב. הוא אף הציע להם לערוך ויכוח עם המהר"ל ובו יוכיחו לעיני המלך את 'בורותו' של המהר"ל בענייני מדע ובכל הקשור לנצרות.

השלושה התייצבו לפני רודולף השני וציינו באוזניו את החומרה שהכנסייה רואה בה את ידידותו עם הרב. אם כי כלפי חוץ כיבדם המלך והקשיב לדבריהם, בסתר לבו בז להם. כאשר הציעו לו לערוך ויכוח עם המהר"ל, חייך וניאות ברצון רב באמרו: "אכן, צודקים אתם כי הגיע העת להוכיח לכול את צדקת הנצרות. לכן אני מעוניין לערוך את הוויכוח בפומבי, לעיני קהל ועדה".

החשמונים חככו ידיהם בהנאה. הם ראו בכך סימן כי המלך נוטה לקבל את השפעתם, ונתנו את הסכמתם לעריכת הוויכוח הפומבי.

המלך, שהיה בטוח בניצחונו של המהר"ל וקיווה מאוד לראות בהשפלת החשמונים, מיהר לשלוח שליחים לכל ערי האזור, להודיע בקרב אנשי האצולה והכמורה על הוויכוח המתארגן. משלחות רבות וחשובות של אצילים ואישי כמורה החלו לזרום אל חצר הארמון, ובמועד שנקבע לפתיחת הוויכוח, בשנת הש"נ (1590), הייתה זירת ההתמודדות מלאה עד אפס מקום.

בטרם נפתח הוויכוח הכריז המלך

בטקסיות רבה על כללי הוויכוח. כמרכן העמיד שני מזכירים, שיכתבו פרוטוקולים מדויקים, כדי שאיש לא יוכל להתכחש לדברים. האות ניתן והוויכוח החל.

ראשונים הציגו החשמונים את שאלותיהם, ועל כל שאלה השיב המהר"ל בשפה ברורה ובמשפטים

קולחים. בשלב מסויים הפנה המהר"ל שאלות מצידו אליהם, ותשובותיהם המוגומות העמידו אותם באור מנוחך, כאשר הוכח בעליל כי אינם מסוגלים להתמודד עם שאלות מהותיות.

עשרה ימים תמימים נמשך הוויכוח, ובסופו לא נותר לספק. ניצחונו של

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

זריקת מים טהורים

באחת הנבואות המדברות על תקופת הגאולה נאמר: "זורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גילויכם אטהר אתכם. ונתתי לכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם, והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר" (יחזקאל לו, כה"כ).

מה משמעות זריקת המים טהורים? על פי רש"י ומצודת דוד הכוונה להזיית מי הפרה האדומה. כך רש"י מפרש: "מים טהורים - אכפר עליכם ואעביר טומאותיכם בהזיית מי חטאת, המעבירין טומאת המת". מצודת דוד מפרש: "זורקתי וגו' - רצוננו לומר: אכפר עונם ואעביר טומאת חטאתם, בהזיית מי אפר פרה, המעביר טומאת המת".

לעומת זה, אברבנאל מפרש שהכוונה לרוח התעוררות שתיזרק על בני ישראל מלמעלה: "הכוונה הכוללת בנבואה הזאת היא... השם יתברך יקבץ פזוריו מבין הגויים, ויזרוק עליהם מים טהורים, ויעשה כל-כך ניסים ונפלאות לעיניהם, עד שימנע לבבם הערל ויהיה להם לב חדש ורוח חדשה, באופן שתמיד יהיו עם השם והוא יהיה להם לאלוקים. "זורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם" - ...ישראל יסירו מעליהם עוונותיהם בעניין יישיאורו טהורים ונקיים מהם. והנה, ייחס התשובה אליו יתברך, באומרם "זורקתי עליכם" - לפי שהתשובה לא תושלם אלא עם העזר האלוקי שיושפע על החוטא לשוב אליו. וכמו שאמר: השיבנו ה' אליך ונשובה".

הסרת לב האבן

לפי פירושו, בהמשך הנביא מדבר על ביטול יצר הרע לעתיד לבוא: "והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר" - רוצה לומר, נכנע ומשועבד לשכל, לא קשה כאבן. ואין הכוונה בייעוד הזה שיבטל הבחירה והאפשרות ויהיו בני אדם מוכרחים במעשיהם, אלא שיעשה הקב"ה לעיניהם כל-כך מהאזנות והמופתים, עד שיפחדו אל השם ואל טובו, ולא תהיה בהם נטייה אל התאוות הגשמיות, כי אם אל השלמות, כמו שהיה באדם הראשון קודם חטאו".

כ"ק אדמו"ר מהר"ש מברא (וככה תרל"ז, פרק יז) את משמעות הייעוד "והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר": "ונוכל להבין זאת מנפש הבהמית הרוחנית שבאדם. שעכשיו הרי היא מתאוה תאוות גשמיות, ועל-פי הסתת יצר הרע ישכיל גם נפש האלוקית שבאדם, שתמשך אחר תאוותיו הקשות והרעות, לעבור פי מלך מלכי המלכים הקב"ה. עם כל זה, לעתיד לבוא תזדכך ותשוב להיות מכלל עובדי ה'. שהרי אז בוודאי יקיים מאמר רז"ל: בכל לבבך - בשני יצריך".

שחיטת היצר

בעת ביקורו של האדמו"ר מסקוליא אצל הרבי מליובאוויטש, ב"ג בתמוז תשמ"א, נסבו הדברים על 'שחיטת' יצר הרע לעתיד לבוא:

חונתו של האדמו"ר מסקוליא אמר: "איתא בגמרא (סוכה נב,א) ש'לעתיד לבוא מביא הקב"ה ליצר הרע ושוחטו', זאת אומרת שמציאות היצר הרע תבטל". הרבי הגיב: "פירוש הענין של 'שוחטו' אינו כפי שמפרש העולם, שמבטלים את מציאותו, כי לפי פירוש זה אינו מובן מדוע נאמר הלשון 'שוחטו' ולא הלשון הרגיל - 'הורגו'.

"אלא, הפירוש ב'שוחטו' הוא על דרך לשון חז"ל 'אין ושחט אלא ומשך'. והביאור בזה: על-ידי ענין השחיטה נעשית הבהמה מוכשרת למאכל אדם, ועל-ידי זה יש אפשרות למין החי להתעלות למין המדבר - כאשר המאכל (מבשר הבהמה) נעשה דם ובשר כבשרו של האדם, מין המדבר... וזהו הפירוש במאמר רז"ל 'לעתיד לבוא מביא הקב"ה ליצר הרע ושוחטו', היינו, שמציאות יצר הרע לא תבטל לגמרי, אלא אדרבה, מציאותה תמלך ותתהפך לטוב".

המהר"ל היה ברור לכול החשמונים המושפלים הרימו בקושי את עיניהם להסתכל זה בפני זה, וביקשו לשוב אל ארצם בהקדם האפשרי.

המלך לא הסתפק בזאת. הוא ציווה להביא לפניו את דפי הפרוטוקולים, וביקש מהצדדים לחתום ולאשר את הדברים. באיך ברירה חתמו החשמונים על הדפים, אחריהם חתם המהר"ל, ואחריו טבע עליהם המלך את חותמו המלכותי והניחם למשמרת.

דבר הוויכוח ותוצאותיו הכו גלים בכל רחבי המדינה ואף מחוץ לה. הדבר הביא שמחה גדולה ליהודים, אשר סבלו רבות מהצקות הנוצרים על רקע דתם. היחיד שלא שמח היה המהר"ל עצמו. בראייתו הרחבה ראה את הסכנה העלולה להתרגש עם הניצחון וביזיון הגויים. הוא ידע כי הדבר עלול ללבות את אש שנאת היהודים עד כדי פגיעה בהם, ובראש ובראשונה בו עצמו.

לאחר ששקל את הדברים החליט לצאת מן העיר. כך, קיווה, ירד העניין מעל סדר היום והרוחות ירגעו. את שבט הרבנות מסר ביד בנו, רבי בצלאל, שהיה למדן מופלג בזכות עצמו, אך גם המליץ לפניו להתיעץ עם רעייתו, הרבנית פערל, שדודקה כלמדנית מופלגת, בכל בעיה הלכתית סבוכה. ואכן, את שלוש השנים הבאות עשה המהר"ל במקומות אחרים. את אחת מהן, שנת השנ"ב, עשה בעיר פוזנא.

תוצאות הוויכוח הגיעו, כמובן, גם אל האפיפיור, וליבו נחמץ לנוכח הביזיון בעקבות ההפסד הגדול במערכה החשובה. הוא המתין לשובם של החשמונים כדי לקבל דיווח מלא ולטכס יחדיו עצה.

שלושת החשמונים שבו לרומא, אולם רק שניים מהם התייצבו לפני האפיפיור. החשמן השלישי, הגדול והחשוב שבהם, נפגע פגיעה אישית מכישלונו, נוסף על צערו מכישלון הנצרות בכלל. הוא בוש ונכלם להראות את פניו לפני האפיפיור, ומיד בבואו לרומא נכנס לאחד מחדרי הכנסייה והסתגר שם. קודם לכן ביקש שלא יטרידוהו ושלא ינסו להיכנס לחדרו, כי עסוק יהיה 'בעבודת הקודש'.

עברו כמה ימים ועדיין החשמן סגור ומסוגר בחדרו. כמה מאנשי הכנסייה החליטו לדפוק על דלת חדרו ולברר מה מעשיו. לאחר שלא נענו פרצו את הדלת, ולנגד עיניהם נתגלתה האמת המרה: החשמן המכובד, שלא היה יכול לשאת את הכלימה שהמיט עליו הוויכוח, נמצא תלוי בחדרו...

השחיטה היהודית בסכנה

"החשש הוא מאפקט דומינו - אם החוק יעבור בהולנד, הוא יגיע גם לעוד מדינות. קל לשער מה משמעות חוק כזה בצרפת, למשל, שבה רוב היהודים מקפידים על שחיטה כשרה".

שחיטה ללא כאב

השיחות עם חברי הפרלמנט המחישו לחברי הקהילה היהודית את הקושי. "חברי הפרלמנט אינם מבינים מה הבעיה להרדים את הבהמה לפני השחיטה", מספר הרב יעקבס. "התחלנו להציג להם הוכחות מצולמות שהשחיטה היהודית היא ההומנית ביותר והבהמה מתה בלי להרגיש כל כאב. אנחנו סובלים בגלל המוסלמים, כי אצלם כל אחד ואחד יכול לשחוט ואין שום הכשרה".

למעשה, החשש הגדול הוא שהפרלמנט ההולנדי מנסה להגביל בכלל את הדת במדינה. "כמה מחברי הפרלמנט אמרו לי זאת בפירוש", אומר הרב יעקבס. "שאלתי אותם, איפה בדיוק החופש שלנו? ארבעימאות שנה הכול היה בסדר, ופתאום אתם רוצים להגביל אותנו?!".

הרצחת וגם ירשת

הרב יעקבס גם מנהל את ה'חדר' היהודי במדינה, והוא מספר כי בעת האחרונה הודיעו לו ממשרד החינוך על הפסקת התקציב. הסיבה: אין מספר מספיק של ילדים. "בפגישה רשמית עם נציגי השלטון זעקתי בקול רם על האבסורד", הוא

בימים הקרובים אמורה לעלות בפרלמנט ההולנדי הצעת חוק האוסרת שחיטה דתית. ההצעה מבקשת לאסור כל שחיטה דתית - יהודית, ולהבדיל מוסלמית. עליפי ההצעה, השחיטה תתאפשר רק לאחר שהבהמה תורדם (דבר האסור עליפי ההלכה). הקהילה היהודית מנסה לסכל את ההצעה עליידי שיחות אישיות עם כמאה וחמישים חברי הפרלמנט ההולנדי.

"רוב חברי הפרלמנט אינם מבדילים בין השחיטה היהודית למוסלמית", אומר הרב בנימין יעקבס, מרבני הולנד וחבר מועצת רבני אירופה. "אנו חוששים שאייהידיעה הזאת תוביל לאישור אוטומטי של הצעת החוק. כרגע אנחנו מבקשים לדחות את הצעת החוק, כדי להרוויח עוד זמן, שבו נוכל להסביר את העניין".

דומינו שחיטה

הכול החל לפני כמה חודשים, כאשר חבר פרלמנט צפה בביתו באחד מכלי-התקשורת בשחיטה מוסלמית. בקטע הווידאו נראו מוסלמים שוחטים כבש בדרך חובבנית, והמחזה היה מבחיל. חבר הפרלמנט הזדעזע והחל לקדם את החוק נגד שחיטה דתית של בהמות.

מה המשמעות המעשית של חוק כזה? "הקהילה היהודית בהולנד קטנה מאוד, ולכן מבחינה מעשית נוכל להתדר. נקנה מוצרי בשר כשרים ממדינות סמוכות", מסביר הרב יעקבס.

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

פדיון הבן מרחוק

שאלה: אדם שנולד לו בן בכור, ובבוא יום 'פדיון הבן' האב שוהה במדינה אחרת, האם הוא יכול לפדות את בנו שם?

תשובה: אחת המצוות שהאב חייב בה כלפי בנו (בן שהוא בכור לאימו) היא מצוות 'פדיון הבן' - לתת לכוהן 'חמישה סלעים', כפי שציוותה התורה, ביום השלושים ואחד ללידתו. ערך 'חמישה סלעים' כיום הוא כ-500 ש"ח, ויש לתת זאת לכוהן במטבעות כסף טהור או בתכשיטים ובמיטלטלים השווים סכום זה, אך לא בשטרות (גם לא בשטרות כסף של המדינה).

אפשר לפדות את הבכור גם שלא בנוכחותו. לכן לכתחילה יפדה האב את בנו במקום שהוא נמצא בו, גם אם אין שם מניין, סעודה וכו'.

אולם אם אין שם כוהן, או שהאב אינו יכול לעשות

מקורות: שו"ע יו"ד סי' ש"א, גניא, רמ"א ונו"כ. פדיון הבן כהלכתו פ"א סי"ז ופ"ח סי"ו ושי"ן. 'לקוט יוסף - שובע שמחות' סי' ס"ד ושי"ן.

הרב יעקבס. חושש מאפקט דומינו באירופה

אומר. "אמרתי להם שהסיבה שאין די ילדים היא משום שהנאצים רצחו תשעים אחוז מבני הקהילה היהודית בהולנד. באותם ימים החוק אמר שהילדים צריכים ללכת לאושוויץ, עכשיו החוק מתלונן שאין די ילדים?!".

הרב יעקבס נשמע כאוב. "אנחנו רוצים שהקהילה היהודית תוסיף להתקיים. מנסים לפגוע בשחיטה, עכשיו גם בחינוך. מה יהיה מחר? יאסרו עלינו לקיים ברית מילה. כבר שמעתי חבר פרלמנט אומר שקודם-כול צריכים לשאול את הילד".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

חדש: שולחן חג

לכל חגי ישראל ומועדיו

מגוון שיחות לכל חג, מעובדות על-פי אוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020